Quelle: http://manuscripta.at/?ID=917
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

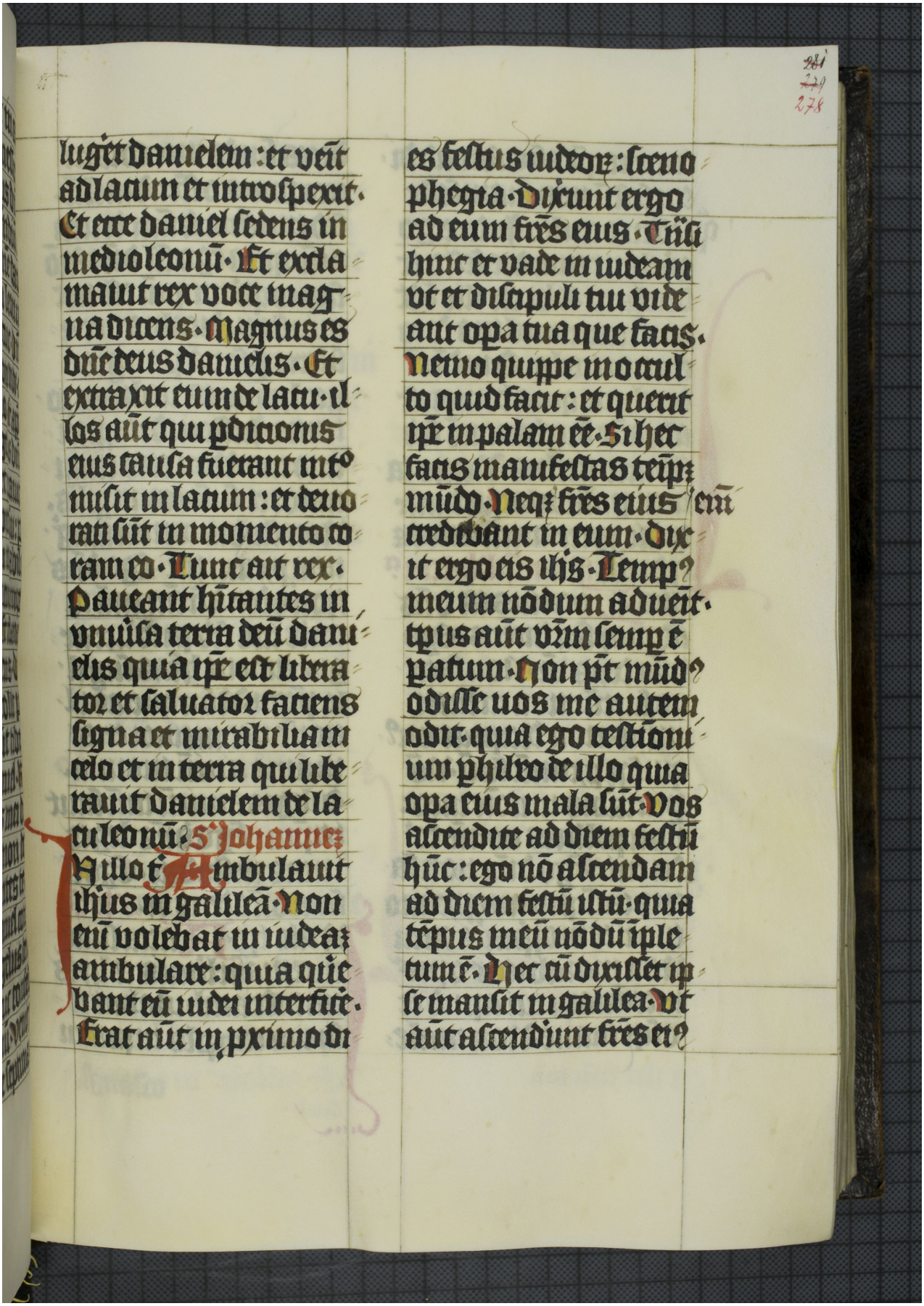

lugēt danielem: et veīt
ad lacum et introspexit.
Et ecce daniel sedens in
medio leonū. Et excla
mauit rex voce mag
na dicens. Magnus es
dñe deus danielis. Et
extraxit eum de lacu. il
los aūt qui p̄dicaūt
eius causa fuerant mi
misit in lacum: et deuo
rati sūt in momento co
ram eo. Tunc aut rex.
Pauceant hītantes in
vniūsa terra deū dani
elis quia ipse est libera
tor et saluator faciens
signa et mirabilia in
celo et in terra qui lib
rauit danielem de la
cu leonū. S' Johannis
Illo t̄ Ambulauit
ihūs in galileā. Non
enī volebat in iudea
ambulare: quia quē
bant eū iudei interficere.
Erat aūt in p̄ximo di
es festus iudeor: scenō
phegia. Dixerunt ergo
ad eum frēs eius. Tūsl
hinc et vade in iudeam
vt et discipuli tui vide
ant opa tua que facis.
Nemo quippe in occul
to quid facit: et querit
ipse in palam ēe. Si hec
facis manifestas tēip
mūdo. Neq; frēs eius eū
credebant in eum. Dix
it ergo eis ihs. Temp?
meum nōdum adueīt.
tp̄us aūt vr̄m semp ē
paratum. Non p̄t mūd?
odisse uos me autem
odit. quia ego testimō
ium phibeo de illo quia
opa eius mala sūt. Vos
ascendite ad diem festū
hūc: ego nō ascendam
ad diem festū istū. quia
tēpus meū nōdū ipple
tum ē. Hec cū dixisset ip
se mansit in galilea. Vt
aūt ascenderunt frēs eī?